

Bogár László: Háború a nemzet ellen

2012 március 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Jelenczki István Háború a nemzet ellen cím?, 2009-ben készült, megrendít? erej? dokumentumfilmje bizonyosan hozzájárult ahhoz, hogy a 2010-es választásokon a nemzeti egység elsöpr? gy?zelmet arathasson.

Feltehet?leg ez is szerepet játszhatott abban, hogy a választások után megalakuló új kormányban a film f?szerepl?i

közül hárman is helyet kaptak, mégpedig mindhárman igen fontos poszton. Ángyán József a földm?velés és vidékfejlesztésben, Bencsik János az energetikában, Tóth Zoltán József pedig az új alaptörvény kidolgozásának megalapozásában államtitkárként lett tagja az új kormánynak. Ángyán József lemondásával azonban most már mindhárman kikerültek abból a kormányból, amelynek megszületésében fontos szerepük volt, többek között éppen a Háború a nemzet ellen cím? filmben való részvételükkel is. Mivel mindez arra hívja fel a figyelmet, hogy a kormány nemzetstratégiai törekvéseinek megvalósítása minden elképzelhet?nél bonyolultabban, és kényesebb érdek-, er?- és hatalmi viszonyok között játszódik, próbáljuk meg összerakni, hogy valójában mi is áll ezek mögött a nem túlságosan szívderít? történések mögött.

Ahogy már említettem, mindhárman nagyon kényes területen láttak munkához. Az új alaptörvény ellen már akkor is, és a mostani globális megtorlási hullámok közepette ma még inkább, szabályos világhatalmi hajsza zajlott/zajlik. Óriási tétje volt tehát annak, hogy a dokumentum valóban képes lesz-e elindítani azt a történelmi jelent?ség? folyamatot, amelynek során a magyar nemzet visszahelyezi magát arra a szakrális hagyománytalapzatra, ahonnan pusztító világer?k az elmúlt évszázadban brutálisan letépték. Ám az is nagyon lényeges volt, hogy mindezt úgy tegyük meg, hogy e pusztító világer? ma is meghatározó képvisel?i ne találjanak az új alaptörvényen „fogást”, vagyis a nyugat-európai jogállami normáknak is teljesen megfeleljünk. Tóth Zoltán Józsefnek is köszönhet?, hogy ez az igen nehéz és kényes feladat sikeresen megoldódott, így nem alaptalanul reméltük, hogy szerepe a továbbiakban még inkább felértékel?dik. Ám nem így történt, nem sokkal az új alaptörvény elfogadása el?tt leváltották posztjáról. Tragikomikus, hogy miközben túlságosan is sok kompromisszumot kötöttünk, a világ urainak most ez a kevés is elviselhetetlenül sok.

Bencsik János a minden társadalom számára igen fontos, stratégiai jelent?ség? energetikát kapta feladatul. Az energetika – részben a globális hatalmi viszonyokban játszott szerepe, az ökológiai krízishez való kapcsolódása és az elmélyül? szociális válságra gyakorolt elemi hatásai miatt – egyike a legkényesebb területeknek. Ráadásul esetünkben a függés nemcsak küls?ként, hanem „bels?ként” is megjelenik, mert az egész úgynevezett „hazai” energetika is javarészt a „hazán” kívüli t?kestruktúrák kezében van. Bencsik János e komplex és igen szenzitív feladat minden elemét kit?n?en kezelte, ám a múlt év végén bejelentette lemondását.

Ángyán József a magyar nemzet mint közösség számára az anyagi-fizikai élettér szempontjából legdönt?bb területen, a földm?velés és vidékfejlesztés terén kezdett az átfogó, hosszú távú stratégia megalkotásába, majd a valóra váltás megszervezésébe. Ez a stratégia el?ször tett kísérletet arra, hogy a kérdés minden elemét együtt

kezelve adjon világos képet a helyzetr?l, a szükséges és a lehetséges teend?kr?l. Minden jel arra utalt, hogy a magyar vidéki társadalom hosszú évtizedek után el?ször kap valós esélyt arra, hogy alávetett helyzetéb?l kikeveredjék. Éppen ezért igazán megrendít?, hogy Ángyán József e stratégia végrehajtásának kezdetén indoklás nélkül a felmentését kérte, amit a miniszterelnök minden ellenvetés nélkül el is fogadott.

A három „történet” fontos közös része egyébként, hogy Orbán Viktor mindhármukat maga hívta meg a kormányába, és egészen a kilépésükig minden jel szerint elégedett volt a tevékenységükkel. Fel kell tennünk tehát azt a kérdést, hogy ha nem a miniszterelnök, akkor ki vagy mi, mármint milyen er?k, struktúrák, informális hatalmi konstrukciók játszhattak szerepet fájdalmas, és a kormány m?ködése szempontjából mindenképpen negatív hatású kilépésükben? Ennek az igen kényes és nehezen kezelhet? kérdésnek a megválaszolására csak akkor tehetünk kísérletet, ha feltételezzük, hogy minden formális uralmi rendszer mögött (alatt, fölött, stb.) létezik egy olyan „szuperstruktúra”, amely a hatalom valóságos gyakorlója. Ez a feltételezés nem összeesküvés-elmélet, hanem azon egyszer? és nyilvánvaló tény tudomásul vétele, amely szerint az igazi hatalom nem szereti a nyilvánosságot. Ennek az az egyszer? oka, hogy úgy szeretné folyamatosan meghatározni a legf?bb újratermelési folyamatokat, hogy a következményekért semmilyen felel?sséget ne kelljen vállalnia. Ez egyébként egy olyan sajátos „munkamegosztás” a látható uralmi rend és a láthatatlan hatalmi rend között, amit úgy lehet leírni, hogy „enyém a haszon, tiéd a költség”.

Igen sok jel utal arra, hogy a valóságos, de az intézményi szerkezet mögött elrejt?z? hatalmi struktúrák az elmúlt évszázadok során nem sokat változtak. Politikai rendszerek, kormányok, uralmi struktúrák jönnek-mennek, de a globális hatalmi függés és az ezt „belülr?l üzemeltet?” kollaboráns struktúrák ugyanazok maradnak.

Jelenczki István filmjében elhangzik, hogy az új kormány els? másfél éve során kiderül, a régi rendszer utolsó kabinetjér?l vagy az új rendszer els? kormányáról van-e szó. A film három f?szerepl?jének sorsát szemlélve úgy látszik, az új rendszer kialakulásának még vannak bizonyos akadályai. A háború a nemzet ellen tehát egyel?re tovább folytatódik.
Bogár László - magyarhirlap.hu

Ajánló